

ford (§§ 102 og 103). Fremdeles have de omhandlede Fordringshavere i Almindelighed ingen Afgang til at bestride de Fordringer, hvis Rigtighed og Plads i Konkursloven ifølge § 88 maa anses anerkjendt af Boet i Genhold til en for deres Anmeldelse foregaaet Forhandling. Endelig mærkes med Hensyn til Anmeldelsesfristens Betydning § 64 andet Stykke, og hvad derom er bemærket ovenfor. Naar en Fordring saaledes anmeldes efter Anmeldelsesfristens Udløb, bliver den ikke at behandle ved den berammede Skiftesamling, men den bliver, forsaavidt den anmeldes, for Boet er optaget til Slutning, at prøve i en senere Skiftesamling. Omkostningerne ved denne Prøvelse maa den paagjældende Fordringshaver erstatte Boet (§ 91). Naar en Fordring modsiges eller den for samme forlangte Fortrinsret bestrides, og det ikke lykkes at tilvejebringe Forlig mellem de Paagjældende (§ 87), bliver det ved Skifterettens Kjendelse i Overensstemmelse med de gjældende processuelle Regler at afgjøre, om og for hvilket Beløb Fordringen skal komme Boet til Udgift. Paa samme Maade afgjøres Tvistigheder om Fortrinsret og alle andre Tvistigheder om, hvorledes Boet skal udloddes. Ved denne Ordning opnaas der Visshed om, hvem der er de egentlige Interessenter i Boet, hvilket er af Bigtighed baade med Hensyn til Afstemningen over et eventuelt Affordforslag, og for at, i Tilfælde af, at ingen Afford kommer i Stand, den egentlige Konkursbehandling o: Boets Udlodning snarest muligt kan tage sin Begyndelse. Den gjældende Ret jfr. Lov 30te December 1858 § 11 har paa lignende Maade søgt at opnaa en hurtig Afgjorelse af, hvilke Fordringer der skulle anses for anerkjendte, og hvilke ikke, men der er den Forskjel mellem den i Forflagets § 88 indeholdte Regel og Bestemmelsen i Lov 30te December 1858 § 11, at det efter sidstnævnte Lovbud ikke er nødvendigt, at den, der vil gjøre Indsigelse mod en Fordring, fremkommer med sin Indsigelse i Skiftesamlingen, men at det staar Bedkommende aabent i 4 Uger efter denne at gjøre Indsigelse. Til Gjengjæld er der imidlertid — som ovenfor omtalt — ved Bestemmelsen i Forflagets § 86 om, at Overstigten over de

anmeldte Fordringer m. v. skal henligge til Eftersyn 3 Uger før den til Fordringernes Prøvelse bestemte Skiftesamling, givet Bedkommende en Afgang til forud at blive bekendt med de anmeldte Krav, som ikke tilkommer dem ifølge Lov af 30te Decbr. 1858.

Den vigtigste af de i dette Kapitel foreslaaede Forandringer i den gjældende Ret, er Affkaffelsen af det ved denne hjemlede strengt præklusive Proklama. Man er i Forflaget gaaet ud fra, at en Tilintetgjorelse af begrundede Fordringer blot, fordi Fordringshavere undlader at melde sig inden Udløbet af den i Indkaldelsen fastsatte Frist, i og for sig maa anses for et Onde, som bør undgaaes, forsaavidt Konkursbehandlingens Diemed tilsteder det. Opnaaelsen af denne Forsølgings Hensigt kræver nu vel, at Boets Behandling efter Udløbet af en vis Frist maa kunne stride fremad med fuldstændig Sikkerhed uden Hensyn til den Mulighed, at der endnu kan blive anmeldt flere Fordringer. De Fordringshavere, der undlade at melde sig inden Fristens Udløb, maa ikke blot anerkjende de af de mødte Kreditorer med Hensyn til Boets Bestyrelse tagne Beslutninger, selv om disse stride imod deres Interesse, men ogsaa være udelukkede fra at angribe de ved Fordringernes Prøvelse fremkomne Resultater og de paa dette Grundlag foretagne Udlodninger, ligesom de endvidere maa være bundne ved de foregaaede Affordforhandlinger. Men medens de for sig selv mødte Kreditorer maa underkaste sig alle disse Konsekvenser af den Grundsætning, at Boet efter Anmeldelsesfristens Udløb uden Hensyn til dem skal kunne bringes til Afslutning, saasnart Omstændighederne iøvrigt tilstede det, er det vilkaarligt at affjøre dem fra Afgang til forholdsmæssig Fyldestgjorelse af de Midler, Boet endnu har i Behold i det Dieblik, de melde sig. Først, naar Udlodningen er sluttet, maa Afdgangen til at erholde Fyldestgjorelse af Boet i Kraft af den ovennævnte Grundsætning være fuldstændig lukket. Den nuggjældende Retts Præklusion gaar derimod meget videre, end det af Hensyn til Konkursbehandlingens Tarv er nødvendigt. Derhos maa det erindres, at det strengt præklusive Proklama i andre Retninger maa medføre Ulemper for Boets Behandling.